

İçerme

Yazarlar: Christa Markom, Jelena Tošić, Magdalena Steger

Günümüz toplumunda insanlar genellikle toplumsal normlara bakmadıkları veya onlara göre davranmadıkları için ayrımcılığa uğruyor. “Norm” a uymayan her şey (çok) farklı olarak görülür ve çoğu zaman olumsuz niteliklerle ilişkilendirilir. Paniagua buna “Normal çocuk efsanesi” diyor (Paniagua, 2017). Çocukların nasıl hareket etmesive davranması gerektiğinin tek bir doğru yolu olduğunu ima eder. Bu genellikle, bazı öğrencilerin başka bir ana dili konuştukları için yaşayabileceği dil sorunlarıyla kendini gösteren yanlış anlamalara yol açar. Bazı öğretmenler bunu bir öğrenme problemi olarak görmekte ve öğrencileri “tembel” olarak algılayıp etiketlemektedir. Paniagua, bu dil bağlamını ve LCSD kısaltması ile içermeyi ifade eder. (Dilsel, kültürel ve sosyoekonomik açıdan çeşitlidir.) Bunu yalnızca engellileri değil, aynı zamanda etnik azınlık gruplarından (ana dili ikamet edilen ülkede konuşulan dilden farklı olan) insanları ve düşük gelirli haneleri ifade etmek için kullanıyor. Makalesinde, insanların çeşitliliğe nasıl tepki verdiklerine, genellikle habitusları aracılığıyla aracılık edildiğini öne sürüyor (Paniagua, 2017).

Lang-Wojtasik ve Schieferdecker, atfedilen veya resmi bir statüden bağımsız olarak topluma katılma hakkı olarak tanımladıkları için geniş bir içerme tanımı kullanırlar. Bu tanım içinde herkes hayatta ilerlemek için ihtiyaç duyduğu yardımı almalıdır. Önemli olan bireyin topluma uyum sağlaması değil, toplumun bireye uyum sağlamasıdır. Burada içerme, bireysel koşullardan bağımsız olarak toplumun her alanına sınırsız katılımı ifade eder (Lang-Wojtasik & Schieferdecker, 2016, S. 78-80).

Naraian bunun ötesine geçiyor ve içermeyi herkesin aynı çıktıyı elde edebileceği bir çerçeve yaratma girişimi olarak tanımlıyor. Bu tanımda aynı sonuca varmak, aynı eğitimi almamak odak noktasıdır. Buradaki temel nokta, çeşitli müfredatlar ve diğer eğitim yapıları aracılığıyla sağlanması gereken tüm öğrencilerin katılımıdır. Öğrencilerin farklı sosyo-kültürel geçmişleri bu şekilde ele alınır (ırk, cinsiyet, etnik köken, engellilik, çok dillilik, göç, cinsellik, aile, din, dünya kurma ve yaş.) (Naraian, 2011).

Saalfrank ve Zierer, içermeyi daha geniş anlamda eğitim ve bilgiye katılım olarak da tanımlamaktadır. İçerme görülebileceği üç yolu vurgularlar: Genel olarak rol teorisi, ayrıca

iletişim teorisi ve özel olarak ağ teorisi. Burada çeşitlilik ve heterojenlik, içermeyi anlamak ve tanımlamak için iki ek önemli kavram olarak görülmektedir (Saalfrank ve Zierer, 2017).

Dijital içermeyi tanımlamanın bir başka olasılığı, onu dışlama, ayırma, entegrasyon ve asimilasyon gibi diğer terimlerden kavramsal olarak ayırmaktır.

İçerme, sınır ve sınır çalışmasında da anlaşılabilir. Kapsayıcı düşünmek, içerme hakkında göreceli ve ilişkisel bir şekilde düşünmek anlamına gelir, çünkü içerme her zaman dışlama biçimlerini ima eder ve bunlar tarafından oluşturulur. Bu, bir ayırımın izlendiği ve içerisi ile dışarı arasında bir sınırın çizildiği her durumu karakterize eder. Bu sınırlar eleştirel olarak analiz edilebilir ve edilmelidir. (Nguyen, 2015)

İçerme medya, siyasi alan gibi farklı toplumsal alanlarda ve tabii ki eğitim bağlamında çok belirgin bir şekilde müzakere edilmektedir; küresel, ulusal ve yerel gibi farklı ölçeklerde İktidar konusu, içerme söylemleri ve pratikleri içinde önemli bir yere sahiptir. Gücün ve yönetimin araştırılmasında, (dijital) içermenin bir insan hakkı olup olmadığı sorusu da gündeme getiriliyor. (Nguyen, 2015)

Nguyen'e (2015) göre, içerme ve dışlanma konusundaki tartışma, topluma dahil edilmeyi çerçeveleme, düzenleme ve meşrulaştırmanın yasal ve normatif koordinatlarının temeli olduğu için hükümet politikaları tarafından güçlü bir şekilde yapılandırılmıştır.

Buradaki sorun, normlar ve yasalar çerçevesinde, özellikle etkilenen bireylerin ve toplulukların seslerinin dikkate alınmamasıdır. Bu soruna bir yanıt, Naraiian'ın vurguladığı gibi, kapsayıcı topluluklara katılımı sağlamak için bir araç olarak "ses"e yapılan atıftır. İnsanların seslerini yükseltmelerine ve istedikleri ve ihtiyaç duydukları şeyler hakkında konuşmalarına izin verilirse, bu şekilde topluma artan katılım açıklanabilir ve geliştirilebilir. Ancak buradaki şart, seslerin gerçekten duyulmasıdır (Naraiian, 2011). "Ses" kavramıyla çalışan bir diğer araştırma örneği, Birleşik Krallık'ta GRT topluluğunun ayrımcılığını azaltmayı amaçlayan iki projedir (Çingene, Roman ve Gezgin). Burada ses kavramı, çocukların dersleri tasarlamaya nasıl katkıda bulunabileceğini göstermek için de kullanılmaktadır (Brook Lapping Productions, 2006).

Kaynakça:

Brook Lapping Productions (Regisseur). (2006). *Inclusion* [Film].

Lang-Wojtasik, G., & Schieferdecker, R. (2016). Von der Inklusion zur Heterogenität und wieder zurück. Grundlegende Begriffe und Zusammenhänge mit schultheoretischem Anspruch. In G. Lang-Wojtasik, K. Kansteiner, & J. Stratmann, *Gemeinschaftsschule als pädagogische und gesellschaftliche Herausforderung*. Münster: Waxmann.

Naraian, S. (2011). Pedagogic Voicing: The Struggle for Participation in an Inclusive Classroom. *Anthropology & Education Quarterly*, S. 245-262.

Nguyen, X. T. (2015). *The journey to inclusion*. Rotterdam: Sense Publishers.

Paniagua, A. (2017). The Intersection of Cultural Diversity and Special Education in Catalonia: The Subtle Production of Exclusion through Classroom Routines. *Anthropology & Education Quarterly*, S. 141-158.

Saalfrank, W.-T., & Zierer, K. (2017). *Inklusion*. Paderborn: Verlag Ferdinand Schöningh.